

Pegán Anita: "Kíváncsi vagyok arra, hogy mi történik máshol". Beszélgetés Barátné Hajdu Ágnessel, a Magyar Könyvtárosok Egyesülete külügyekért felelős alelnökével

Barátné Hajdu Ágnes, a Magyar Könyvtárosok Egyesülete külügyekért felelős alelnöke. Az IFLA Knowledge Management Szekció vezetőségének 2005 óta tagja, ahol 2006 és 2009 között a titkári feladatokat is ellátta. Munkájának és kiterjedt nemzetközi kapcsolatrendszerének elismerésül 2008-ban meghívták az IFLA milánói konferenciája Knowledge Management Szekciója programjainak szervező bizottságába, majd 2009-ben megbízták, hogy vezesse a 2010-es göteborgi IFLA-konferencia Knowledge Management Szekció szervező bizottságát. Az idei ISKO konferencián beválasztották a Scientific Advisory Council-ba (a Tudományos Tanácsadó Testületbe). Szintén 2010-ben a Bill és Melinda Gates Alapítvány felkérte arra, hogy működjön közre az alapítvány munkájában.

Főiskolai tanár a Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Kar, Felnőttképzési Intézet Könyvtár- és múzeumpedagógiai szakcsoportban, és meghívott előadó az ELTE-BTK Informatikai és Könyvtártudományi Intézet, Könyvtártudományi Tanszékén.

A beszélgetést azonban nem a jelenlegi feladatokkal, hanem a múlttal kezdjük.

- Édesapád, Hajdu Géza, a könyvtáros szakma kiemelkedő alakja, a Somogyi-könyvtár igazgatója volt. A pályaválasztásodra ez döntő hatást tett?

- Mindenképpen. Édesapám a háború következményei és a családi nehézségek miatt levelező tagozaton végezte a magyar nyelv és irodalom, valamint a könyvtár szakot. Akkoriban én már iskolás voltam. Végigkísértem azt, ahogy tanult. Sokat olvastunk együtt, és ő intellektuális játékokat talált ki nekünk. Ahogy olvasta a könyveket, azok egy részét mi is vele olvastuk. Hódmezővásárhely, ahol felnőttem, különleges hangulatú irodalmi és művészeti központ. Németh László, Bibó Lajos, Galyasi Miklós, Tornyai János, Csohány Kálmán, Szabó Iván... (nem lehet teljes a felsorolás) alakjai, művei a vásárhelyiség meghatározói voltak abban az időben, és azok ma is. Egész gyermekkorom ebben az atmoszférában telt. Édesapámon keresztül megismerkedtem nemcsak az irodalommal, az olvasóköri mozgalommal, de a könyvtáros szakmával is. A vásárhelyi évek után Szegeden módszertanos volt, mielőtt a Somogyi-könyvtár igazgatóhelyettese, majd igazgatója lett. Véleményem szerint a módszertanosság a könyvtáros szakma csúcsa. Abban a munkakörben mindent tudni kell. Segíteni és irányokat kijelölni. Édesapám nagyon határozott és céltudatos volt, de egyben nagyon emberi. Azt hiszem, hogy ebben hasonlítok rá.

Ezzel együtt a gimnázium negyedik osztályában még nem döntöttem el, hogy a könyvtáros pályát választom. Azt hittem, hogy elektromérnök leszek. Fizika tagozatos voltam a gimnáziumban. Nagyon jó fizikatanáraink voltak. Győri János és Bodrogi Sándor egész életre szóló útravalót adtak. Tőlük kaptam a folyamatok megértésének igényét, a bonyolult kérdések összetevőkre való bontási képességét. Viszont, amikor már ki kellett tölteni a jelentkezési lapot, akkor egyértelmű volt, hogy a fizika mellé a könyvtár szakot írom be.

- Édesapádról azt olvastam, hogy a kihívások vitték előre. Ez rád is igaz?

- Feltétlenül. Azt szeretem, hogy ha sokrétű és összetett a feladat, amit kapok. Az igazi kihívások motiválnak legjobban. Talán a könyvtár-fizika szak választása is példázza azt, hogy nem kedvelem a hagyományos utakat. Számomra természetes és logikus is volt ez a párosítás. Egyedül voltam. Később az elsajátított tudással egyenes út vezetett az osztályozáshoz. Sokan

mondták, hogy kitűnő szaktájékoztató lehetnék, de nem az lettem. Engem mindig is az elméleti kérdések vonzottak.

Nem lelkesít, ha csak egy feladatra kell koncentrálni. Persze vannak munkafázisok, amikor egy dologra kell figyelni a megfelelő eredmény érdekében, de igazán azt szeretem, ha több mindennel foglalkozom egy időben. Ez már az egyetemem is így volt. Fülöp tanár úr javaslatára sokan a tanulás mellett ismerkedtünk az egyesületi lét mibenlétével, a tudományos diákköri mozgalommal, a szakma aktuális kérdéseivel. Így léptem be én is a Magyar Könyvtárosok Egyesületébe. Teljesen természetes számomra, hogy tulajdonképpen amióta feleltem, amióta az egyetemre jártam, azóta tagja vagyok az egyesületnek! Évekkel később nagy megtiszteltetés volt, amikor először a Csongrád Megyei Könyvtárosok Egyesülete, majd az MKE vezetőségébe választottak. Ezek nagyon fontos dolgok a számomra. Ugyanígy a külföldi munkák és kapcsolatok, valamint az ETO-val való "eljegyzettség" is. Jó, hogy nem csak egy területen dolgozom. Így a kihívás is nagyobb, amellet pedig az egyik helyen tapasztaltak jól hasznosíthatóak a másikon.

- Hogyan kezdődött és hogyan alakult a nemzetközi szakmai életben való részvételed?

- Nemzetközi szinten először az ETO-val kezdtem el foglalkozni: kezdetben adatbázis-építéssel, fordítással. Természetesen az ISKO- (International Society for Knowledge Organization) konferenciákra is elkezdtem járni. Aztán később - ennek már jó néhány éve - egyik éjszaka kaptam egy e-mailt Ia McIlwaine-től. Felkért, hogy legyek az UDC Consortium Advisory Board (ETO Konzorcium Tanácsadó Testület) tagja. Annyira meglepődtem és olyan boldog voltam a felkéréstől, hogy felkeltettem a férjemet, és azonnal elmondtam neki a hírt. Amit ott tanultam, azt ma is tudom kamatoztatni. A régebben megismert emberek, mint például Ia McIlwaine, igen meghatározó kapcsolatok ma is az életemben és a munkámban is. Ia McIlwaine-nel együtt dolgozni igen nagy kitüntetés. Egy ilyen nagyformátumú emberrel való együttműködésnek is feltétele éppen a nem kizárólag egy területre való koncentráció. Megtiszteltetésnek érzem azt is, hogy sikerült egy olyan fényképet készítenem, amelyiken rajta van Ingetraut Dahlberg (aki az ISKO alapítója és elnöke is volt 1989-1994 között), Ia McIlwaine (aki 2002-2006 között volt az ISKO elnöke) és Joan Mitchell (aki pedig az OCLC-ben a Dewey Tizedes Osztályozás egyik gondozója). Ők az osztályozáselmélet három egymás utáni generációjának kiemelkedő alakjai. A fénykép egy olyan történelmi pillanatot ábrázol (Bécs, 2006. július 6.), amikor a Dewey Tizedes Osztályozás vallásfőosztálya átvette azt a vallásfelosztást, amit az ETO - a kisebbik testvér, amivel állandóan rivalizál - kidolgozott pár évvel azelőtt. Örülök, hogy tanúja voltam ennek a pillanatnak, és ezzel a képpel egy nemzetközi díjat is nyertem.

- Úgy gondolom, hogy az is egy kiemelkedő esemény volt az életedben, amikor a Bill és Melinda Gates Alapítvány felkért arra, hogy működj közre a munkájában. Mesélnél erről?

- Mivel egy titoktartási szerződést is aláírtam velem, egyelőre nem tudok erről részletesen beszélni, de amit elmondhatok az az, hogy 2010. január közepén kaptam a felkérést, hogy vegyek részt egy, a könyvtárakkal összefüggő tanácsadó testület munkájában. Majd szinte pár napon belül aláírtuk a szerződést, megkaptuk a programokat és egész februárban folyt ezek értékelése. Március elején három napot töltöttünk Seattle-ben, ahol személyes vitákban érlelődött és alakult a világ szinte minden részéből érkezett bizottsági tagok véleménye, majd befejeződött a minősítő folyamat. Különösen érdekes volt, hogy az előre meghatározott szempontok szerint haladva mennyire különböző és egyben hasonló következtetésekre jutottunk, attól függően, hogy honnan érkeztünk. A szervezés rendkívül professzionális volt. Több érdekes és hatékony menedzsment módszert tanultam, amelyeket mindenképpen

beépíték majd az óráimba. Azt is megígérhetem, hogy a titoktartási idő lejártával konkrétan beszámolok majd a tapasztalataimról.

Az alapítvány munkatársai gondoskodtak arról, hogy a munkát összekapcsolják a Seattle Public Library meglátogatásával. A Rem Koolhaas tervezte 11 szintes épületet 2004-ben adták át. 34 000 négyzetméteres komplexumban mindent a funkciók határoznak meg, az egyes szintek így akár eltérő nagyságúak is lehetnek. A kívülről és belülről is impozáns üvegépület tervezésekor a gazdaságos üzemeltethetőség is fontos szempont volt, így választották meg a világoskék diagonálisan futó pergola-szerű borítást, de a liftek és mozgólépcsők kombinálását is. Seattle egy igazi multikulturális város, így könyvtára is az. Az angolt második idegen nyelvként beszélő részlegben például többek között olyan tutor program van, amellyel az állampolgárság megszerzését segítik a jelentős számú bevándorló felhasználók körében, de ugyanezen az osztályon különböző olvasó programokat, számítógépes tanfolyamokat, de akár táncos programokat is szerveznek az idegen nyelvet jobban beszélők számára. Természetesen az itt lévő állomány nyelvi kínálata is igen gazdag. A könyvtár bejáratánál egy tábla hirdeti, hogy a könyvtárban 12 nyelven kérhető információ az amharic nyelvtől a vietnamiig. Seattle a Microsoft központja, így nem csoda, hogy a könyvtár számítógépes ellátottsága, gépesítettsége káprázatos, de ez az infrastrukturális ellátottság egyáltalán nem hangsúlyos, mint ahogy a 24 órás hosszabbítási lehetőség, visszavétel, a távhasználat sem. Sokkal inkább az olvasási programok. Számos szempontból különböző felhasználói rétegeket megcélozva találhatunk könyvajánlásokat. Seattle-ben a könyvtár turisztikai célpont is. Az ide látogató turisták csodálják az épületet, szabadon járnak-kelnek, telefonálnak és interneteznek, informálódnak. Érdekes színfoltja a könyvtárnak a dzsungelt mintázó szőnyeges résszel elkülönített szépirodalmi gyűjtemény, de a "Dewey Ramp" is, ahol a földön futó óriási Dewey-számok segítik az eligazodást. Az előbb elmondottak rendezetlen emléktöredékek csupán, de mindenképpen összekapcsolódott a Bill és Melinda Gates Alapítványban végzett munkával. Ebben a bizottságban előttem még soha nem vett részt magyar közreműködő.

- Felemelő hallgatni, hogy hányszor említed, azt hogy az egyesületi munka, a kollégákkal való együttműködés, illetve a különböző megbízások milyen nagy megtiszteltetést jelentettek számodra. Hogy látod, a mai fiatalok számára mit jelent ez a fogalom?

- Az első évfolyam első félévében osztályozásból kapnak a hallgatók egy olyan feladatot, amely az osztályozás története jelentős korszakainak, vállalkozásainak, egyéniségeinek önálló feldolgozását célozza meg. A munka csoportokban folyik. Az egyik csoport mindig Dahlberg munkásságának feldolgozását kapja, választhatja. A legjobb dolgozatok erről a témáról születnek. Az elkészült munkákból látszik az a tisztelet, amit ez iránt a lángolóan okos, logikus, nyitott, törekeny, idős hölgy iránt éreznek, aki nagyon eredményes pályát futott be, és sosem szűnt meg érdeklődni a változások, a megújulás és különösen az emberek iránt. Átsüt a dolgozatokon a tisztelet. Az, amit a hallgatók akkor éreznek, amikor egy ilyen nagy tudású szakember közelébe kerülhetnek és írhatnak róla. Az elkészült dolgozatokban mindig van valami pozitív értelemben vett extrémítás. Például volt, aki e-mailt írt Dahlbergnek, volt aki a csoportról készített képbe szerkesztette a tudós alakját.

Egy másik példát is említenék. Ebben a félévben először hirdették meg az ELTE-n az MA képzés első évfolyamán az Olvasókörök története speciális kollégiumot. A munka során hihetetlen varázslatot éltünk meg. Valaha az édesapám foglalkozott ezzel a témakörrel. Ahogy a hallgatók betekintést kaptak az olvasókörök világába, olyan kép tárult fel előttük, amit addig alig vagy egyáltalán nem ismertek. Keresték - és sokan meg is találták - a gyökereiket, eljutottak levéltárakba. Szembesültek a nagyszüleik korával, múltjával. Tisztelték az itt dolgozó embereket, és azokat az értékeket, amiket az olvasókörökben vallottak.

Más kérdés, hogy a mai fiatalok kicsit szabadosabbak, mint mi voltunk ennyi idős korunkban. Én sok mindent nem mertem volna megcsinálni, amit ők megtesznek. Akár az egyetemi órákon is. De próbálok tolerálni az ilyen eseteket, amikor ezzel szembesülök. Gyakran csodálom is őket.

- Visszatérve a külföldi kapcsolatokra: hogyan alakulnak a Magyar Könyvtárosok Egyesületének külföldi kapcsolatai és szereped ezeknek a formálásában?

- Az MKE-ben a külkapcsolatok mindig is fontos szerepet töltek be. Az egyesületnek mindig olyan elnöke és alelnöke volt, akik fontos szerepet szántak a külkapcsolatoknak. Amikor életemben először voltam küldött egy MKE küldöttközgyűlésen, akkor éppen Pröhle Éva tartott beszámolót ebben a témában. Nagyon imponáló volt, hogy mennyire összetett és sokoldalú ez a terület. A közvetlen elődöm, Haraszti Katalin nagyon komolyan, aprólékosan és rendkívül elhivatottan végezte a munkáját. Mikor én kaptam meg a külügyi feladatokat, akkor segítőkészen áthagyományozta nekem a tapasztalatait. Az általa átadott információk sokat segítettek nekem.

Az MKE nemzetközi kapcsolatait két nagy területre lehet osztani. Az egyik a "külföldi külföldi", a másik pedig a határon túli magyarokkal való kapcsolattartás. Mindkettő rendkívül fontos. Nyilvánvalóan a hozzánk közelebb fekvő, szomszédos, illetve a Visegrádi országokkal szorosabb kapcsolatban vagyunk.

Csak néhány példát említenék a közelmúltból. Egy NCA-pályázat lehetőségével elmélyítettük és hivatalos formába öntöttük kapcsolatainkat a Horvát Könyvtáros Egyesülettel. Még 2009 tavaszán meghívtuk a Horvát Könyvtáros Egyesület képviselőit a "kulturális turizmus" jegyében szervezett pécsi programunkra, amelynek során kialakítottuk együttműködésünk tartalmi kereteit, és előkészítettük az együttműködési szerződésünket. Aztán nem sokkal később Bakos Klára elnök asszony, Nagy Anikó főtitkár és jómagam Zágrábba látogattunk az együttműködési szerződés aláírására. A Horvát Könyvtárosok Egyesülete (Hrvatskog Knjižničarskog Drustva) képviselői között volt Zdenka Sviben elnök (Zágráb), Andrea Bozic elnökségi tag (Eszék), Tamara Krajna, a Könyvtári Tanács szakkönyvtári tagozatának vezetője és Ira Tuzlancic titkár. Az együttműködési szerződésben írásba foglaltuk, hogy segítjük a közös történelmi, kulturális értékek számbavételét, nyilvánosságra hozását, kölcsönös megismertetését a két ország könyvtári rendszerén keresztül, segítjük a horvát könyvtárosságot az európai uniós könyvtári tevékenységekre irányuló felkészülésben, elősegítjük a határmenti kapcsolatok kiépítését, a földrajzi közelségből adódó előnyök kölcsönös kiaknázását, valamint lehetővé tesszük a kölcsönös segítség nyújtását a két országban élő magyar, illetve horvát kisebbség könyvtári ellátásában.

Az olasz könyvtáros szakmával is jó a kapcsolatunk. Az IFLA 2009-es milánói konferenciája meglátogatása kapcsán együttműködési szerződést írt alá a Magyar Könyvtárosok Egyesülete és az Olasz Könyvtáros Egyesülete (Associazione Italiana Biblioteche). Az együttműködési szerződésre alapozva sikerrel indultunk egy NCA-pályázaton, amely a civil társadalom erősítését, saját civil szervezetünk nemzetközi szerepvállalásának segítségét célozza.

Különösen jelentős eredménynek tekinthetjük, hogy Mauro Guerrini, az IFLA milánói konferenciája nemzeti bizottságának elnöke is megtisztelte jelenlétével debreceni vándorgyűlésünket. Azt hiszem, nagy szó, hogy az IFLA-konferencia előtt egy hónappal ide látogatott.

Sajnos, az osztrák rendezvényekre pénz hiányában az utóbbi években kevéssé tudunk eljutni. Viszont Gerald Leitnertől (jelenleg az EBLIDA* elnöke) ígéretünk van arra, hogy eljön a bajai vándorgyűlésre.

A Szlovák Könyvtáros Egyesület vezetőjével, Silvia Stasselovával nagyon jó, személyes kapcsolatot ápol Bakos Klára. Az elnök asszony rendszeres résztvevője vándorgyűléseinknek, és számos magyar kolléga ismeri őt. Sok mindenben számíthatunk a szlovák kollégákra.

A lengyel kapcsolatok is jelentősek. A Lengyel Könyvtáros Egyesület vezetőségének tagja, Joanna Pasztaleniec itt volt a "Versenyképes ország - versenyképes könyvtárossal" záró konferenciáján. Sajnálatos módon kapcsolatunk legutóbbi mozzanata az volt, amikor a Szmolenszk melletti tragédia, Lech Kaczynski lengyel államfő, az ország több magas rangú vezető tisztviselője, valamint a katyni mészárlás áldozatainak hozzátartozói halála miatt részvétnyilvánítást küldtünk a lengyel kollégáinknak. Egyesületeink kapcsolata mellett az oly sok történelmi párhuzam, a közös múlt is erre a gesztusra indította az elnökséget.

A Román Könyvtáros Egyesülettel a kapcsolatok kölcsönösök. Számos alkalommal részt veszünk egymás rendezvényein. Jómagam személyesen Victoria Francuval vagyok szoros szakmai kapcsolatban, akivel az ETO és a teauruszok kapcsán találkoztunk.

A Szerb Könyvtáros Egyesület képviselőit is meghívjuk minden vándorgyűlésre. Remélhetően idén Baján is találkozunk velük, sőt várhatóan előadóként is üdvözölhetjük őket.

- A határon túli magyar könyvtáros szervezetekkel való kapcsolattartás hogyan valósul meg?

- Különlegesen fontos szerepet tölt be a külügyi feladatokban a határon túli magyar könyvtáros szervezetekkel való kapcsolattartás. Állandó meghívottjaik minden jelentős rendezvényünknek (vándorgyűlés, könyvfesztivál, konferenciák, továbbképzések), és egyre gyakrabban közreműködői is valamelyik nagy egyesületi eseménynek. 2006 júliusában az MKE együttműködési szerződést kötött a KAPOCS csoport, a Romániai Magyar Könyvtárosok Egyesülete, a Szlovákiai Magyar Könyvtárosok Egyesülete, az Ukrajnai Magyar Könyvtárosok Egyesülete, a Kárpátaljai Magyar Iskolai Könyvtárosok Információs Egyesülete képviselőivel.

Közös rendezvényeink is vannak, mint például a 2009. április 17-én Somorján a Magyar Könyvtárosok Egyesülete, a Szlovákiai Magyar Könyvtárosok Szervezete, valamint a Szlovákiai Könyvtárosok Egyesülete közös szakmai tanácskozása. A résztvevők korábbi civil kapcsolataik alapján áttekintették szervezeteik helyzetét és feladatait az információs társadalom aktuális kihívásainak tükrében, összegezték a szakma legújabb eredményeit nemzetközi kitekintéssel, megfogalmazták az MKE és a szlovákiai magyar könyvtárosok együttműködésének további lehetőségeit.

A határon túli együttműködés fontos színterei a tagszervezetek, ahol hagyományosan szoros együttműködést ápolnak a környező országokban működő magyar társszervezetekkel és intézményekkel. Ennek a munkának a jelentős elismerése, hogy 2010-ben Mándli Gyulát a Vác és Ipolyság városok kapcsolatfejlesztésében kifejtett tevékenységéért Ipolyság Város Díszpolgárává avatták.

A határon túli magyarokkal való kapcsolattartás fontos eleme az IFLA-HUN levelezőlista működtetése, amit Haraszi Katalin moderál. Az IFLA-val 2007 júliusában közösen indítottuk útjára a Magyarországon, a szomszédos országokban, Európa többi országában, Észak- és Dél-Amerikában, Ausztráliában és Ázsiában élő magyar és magyarul értő könyvtárosok, információs szakemberek, művelődésszervezők, hungarológusok, a magyar kultúra terjesztői számára létesített internetes levelezőfórumot. A levelezőlista alapötlete a Magyar Könyvtárosok VI. Világtalálkozásán kinyilvánított szándékokból eredt; abból az igényből, hogy teremtsen a Magyar Könyvtárosok Egyesülete olyan fórumot, ahol mód nyílik a határokon átnyúló szakmai eszmecserére. A lista az IFLA szerverén üzemel, magyar és (igény szerint) angol nyelven.

- Távolabb eső országok közül melyekkel van szakmai kapcsolatotok?

- A német és a skandináv kollégák azok, akikkel szorosabb kapcsolatot ápolunk. 2010. június 10-én svéd napot tartunk az Országos Idegennyelvű Könyvtárban, ahol a Svéd Nagykövetség munkatársai (Alina Mattisson Lax, Judit Holländer), mellett Annus Ildikó az ELTE Skandináv Nyelvek és Irodalmak Tanszékéről, valamint a Göteborgban élő Maria Larsson is a vendégünk lesz.

- Az IFLA-val és az EBLIDA-val hogyan működik a kapcsolatokat?

- Az IFLA megváltozott szabályai alapján két szekcióban (Közkönyvtári és Tudásmenedzsment), valamint a Könyvtáros egyesületek szekciójában vagyunk tagok. Nagyon fontosnak tartom az IFLA-konferencián való részvételt. Nem véletlen, hogy négy-ötezer látogatója van! Itt lehet a trendeket követni, a kapcsolatokat építeni. Hagyományosan jó eredményeink vannak ebben a szervezetben is. Voltak és vannak magyar szekciótagok és elnökök. Én nyolcadik éve a Knowledge Management Szekció vezetőségi tagja vagyok, és több évig titkára is voltam. Most pedig a közelgő göteborgi IFLA-konferencia Knowledge Management Szekció programigazgatója lettem.

Az MKE-nek nemcsak a kapcsolatok építésében és együttműködésekben, hanem például a különböző IFLA alapdokumentumok, szabványok lefordításában is meghatározó szerepe van. Sajnos, egyre drágább az IFLA-konferenciákon való részvétel. Szinte mindig pályázat révén vagy külső segítséggel tudunk csak utazni. Az elmúlt időszakban a Magyarországhoz közelebb tartott, európai konferenciákra többen ki tudtunk jutni. Idén is pályázunk.

Az EBLIDA-val kapcsolatban a Bécsi Nyilatkozatot** emelném ki, amit Helsinkiben deklaráltak 2010. május 6-án. Ez tulajdonképpen egy könyvtár-politikai ajánlás az Európai Bizottság számára. A nyilatkozat tanújele annak, hogy az EBLIDA a szabványosítástól a könyvtárügy egészen általános kérdéseiig sok mindennel foglalkozik.

- Mesélnél egy kicsit a 2010-es göteborgi IFLA-konferencia Knowledge Management Szekció programjának előkészítő munkáiról?

- Amikor 2008-ban felkértek, hogy működjek közre a 2009-es milánói IFLA-konferencia Knowledge Management Szekciója programjainak szervezésében, az teljesen természetes volt. Egy európai konferencia európai hangsúlyokkal, európai bizottsági tagokkal. Ekkor még senki sem számított arra, hogy a 2010-es konferencia Brisbane helyett Göteborgban lesz. Tavaly minden másképpen történt. Egy szurreális döntéshez kellett kapaszkodókat keresni. Itt jól jött az előző konferenciaszervezési tapasztalat és a skandináv ismeretség. Nekem szavazott bizalmat a Knowledge Management Szekció vezetősége. A szervezőbizottság másik két tagja: Karolien Selhorst és Stuart Basefsky. A munka már szeptemberben elkezdődött a tervezett program pontosításával. Megalakult az ötfős vezetői testület, amelynek tagjai a Knowledge Management Szekció elnöke, titkára, az információért, valamint a hírlevélért felelős kollégák és a göteborgi programbizottság vezetője. Azóta is havonta Skype-értekezleteket tartunk, ami különösen izgalmas egyeztetést kíván, hiszen Christel Manke Tokióban dolgozik, míg a testület többi tagja Kanadában és az Egyesült Államokban. A szekció az elsők között adta ki a konferencia felhívását. Központi témánk a The Voice of Global Knowledge Management, amely a tudásmenedzsment globális perspektíváit célozza meg, és elsősorban a tudásmegosztás lehetőségeit szeretné megmutatni olyan nagy, általában nemzetközi, vagy nemzeti területet átfogó, globális szervezeteknél, amelyek nem kormányzati szervek. A február 15-i határidőig minden eddigi jelentkezést messze meghaladóan 37 absztrakt érkezett be, és nagyon nehezen lehetett Margareta Nelke, a meghívott előadónk mellé kiválasztani azt az öt előadást, amelyet bemutathatnak a kétórás szekcióülésen. A kiválasztott dolgozatok között két nemzetközi szervezet (International IDEA - Svédország, Focuss.Info - Hollandia), egy független knowledge management konzulens bemutatkozása mellett egy-egy német, kínai és dél-afrikai előadó prezentálhatja eredményeit. Az előre eltervezett ütemezésnek

megfelelően a szerzők egy kivételével már a dolgozataikat is leadták, hogy minél előbb megjelenhessenek az IFLA honlapján, illetve a fordítók megfelelően felkészülhessenek a szinkrontolmácsolásra, hiszen az IFLA gyakorlatának megfelelően a szervezet valamennyi hivatalos nyelvén (arab, kínai, angol, francia, német, orosz, spanyol) követhetik majd a hallgatók a konferencia programját.

A Knowledge Management Szekció további három, közös programban is képviseli magát:

- Könyvtárosok akcióban. Az információpolitika és emberi jogok (Government Libraries, Government Information and Official Publications, Knowledge Management, Preservation és Conservation and Law Libraries Szekciók)
- Globális tanulási platform (Continuing Professional Development and Workplace Learning, Information Technology és Knowledge Management Szekciók)
- Könyvtárak és a szemantikus web (Information Technology, Cataloguing, Classification and Indexing és Knowledge Management Szekciók)

Augusztusig még számos feladata van a szervezőknek, de jól állunk. Érdekes és magas színvonalú előadásaink lesznek, nagyszerű környezetben. Reméljük, az eddigiekhez hasonlóan kimagasló érdeklődés kíséri majd a programjainkat.

- Az életed része az utazás, a konferenciákon való részvétel. Hogyan éled meg ezeket az alkalmakat? Szeretsz utazni?

- Arról még nem gondolkodtam el, hogy szeretek-e utazni. Viszont nagyon szeretem az embereket és szeretek a konferenciákon részt venni - lehetőleg a regisztrációtól az utolsó pillanatig. Kíváncsi vagyok arra, hogy mi történik máshol, hogy milyen a más országok kultúrája, embere. Nagyon szeretek tanulni, beszélgetni és vitatkozni. A szónak abban az értelmében, ami egy építő jellegű eszmecsere, bizonyos együttes gondolkodást jelent. Kevés az olyan ember, aki egy ilyen beszélgetést, amikor esetleg ellenkező vélemények is felmerülnek, nem negatívan éli meg és az ellenkező véleményt nem egyfajta támadásnak véli. Szerintem ezek a beszélgetések mindenképpen előre visznek. Hálás vagyok, hogy minderre lehetőséget kaptam és kapok.

- Köszönöm a beszélgetést! Gratulálok az új megbízásaidhoz, és kívánok további sok érdekes kihívást!

(Az interjú 2010. május 21-én készült.)

* Az EBLIDA, European Bureau of Library, Information and Documentation Associations, Nemzeti könyvtári, információs, dokumentációs és levéltári egyesületek valamint intézmények független európai szövetsége.

** Lásd az interjú után: Az EBLIDA és a Bécsi Nyilatkozat.